

HY-215: Εφαρμοσμένα Μαθηματικά για Μηχανικούς
Εαρινό Εξάμηνο 2022-23
Διδάσκοντες: Γ. Στυλιανού, Γ. Καφεντζής

Δεύτερη Σειρά Ασκήσεων

Ημερομηνία Ανάθεσης: 23/2/2023

Ημερομηνία Παράδοσης: Σάββατο, 11/3/2023, ώρα προόδου

Οι ασκήσεις με [*] είναι **bonus**, +10 μονάδες η καθεμία στο βαθμό αυτής της σειράς ασκήσεων (δηλ. μπορείτε να πάρετε μέχρι 100/90 σε αυτή τη σειρά.)

Άσκηση 1 - Εξιιώσεις

(α) Έχουμε

$$\operatorname{Im}\left\{\left(-\frac{\sqrt{3}}{2} + j\frac{1}{2}\right)e^{j\theta}\right\} = \frac{\sqrt{3}}{2} \quad (1)$$

$$\operatorname{Im}\left\{e^{j\frac{5\pi}{6}}e^{j\theta}\right\} = \frac{\sqrt{3}}{2} \quad (2)$$

$$\operatorname{Im}\left\{e^{j(\theta+\frac{5\pi}{6})}\right\} = \frac{\sqrt{3}}{2} \quad (3)$$

$$\sin\left(\theta + \frac{5\pi}{6}\right) = \sin\left(\frac{\pi}{3}\right) \quad (4)$$

$$\theta + \frac{5\pi}{6} = \begin{cases} 2k\pi + \pi - \frac{\pi}{3} \\ 2k\pi + \frac{\pi}{3} \end{cases} \quad (5)$$

$$\theta = \begin{cases} 2k\pi - \frac{\pi}{6} \\ 2k\pi - \frac{\pi}{2} \end{cases} \quad (6)$$

με $k \in \mathbb{Z}$.

(β) Ισχύει

$$\int_0^{2\pi} \cos^4(\theta) d\theta = \int_0^{2\pi} \cos^2(\theta) \cos^2(\theta) d\theta \quad (7)$$

$$= \int_0^{2\pi} \left(\frac{1}{2}e^{j\theta} + \frac{1}{2}e^{-j\theta}\right)^2 \left(\frac{1}{2}e^{j\theta} + \frac{1}{2}e^{-j\theta}\right)^2 d\theta \quad (8)$$

$$= \int_0^{2\pi} \left(\frac{1}{4}e^{j2\theta} + \frac{1}{2} + \frac{1}{4}e^{-j2\theta}\right) \left(\frac{1}{4}e^{j2\theta} + \frac{1}{2} + \frac{1}{4}e^{-j2\theta}\right) d\theta \quad (9)$$

$$= \int_0^{2\pi} \left(\frac{1}{16}e^{j4\theta} + \frac{1}{8}e^{j2\theta} + \frac{1}{16} + \frac{1}{8}e^{j2\theta} + \frac{1}{4} + \frac{1}{8}e^{-j2\theta} + \frac{1}{16} + \frac{1}{8}e^{-j2\theta} + \frac{1}{16}e^{-j4\theta}\right) d\theta \quad (10)$$

$$= \int_0^{2\pi} \left(\frac{1}{8}\cos(4\theta) + \frac{1}{4}\cos(2\theta) + \frac{1}{4}\cos(2\theta) + \frac{3}{8}\right) d\theta \quad (11)$$

$$= \int_0^{2\pi} \left(\frac{1}{8}\cos(4\theta) + \frac{1}{2}\cos(2\theta) + \frac{3}{8}\right) d\theta \quad (12)$$

$$= \frac{1}{32}\sin(4\theta) + \frac{1}{4}\sin(2\theta) + \frac{3}{8}\theta \Big|_0^{2\pi} = 0 + 0 + \frac{3}{8}(2\pi - 0) = \frac{6\pi}{8} = \frac{3\pi}{4} \quad (13)$$

Άσκηση 2 - Ενέργεια και Ισχύς

(α) Είναι

$$E_x = \int_{-\infty}^{+\infty} x^2(t) dt = \int_0^1 t^2 dt + \int_1^2 (2-t)^2 dt \quad (14)$$

$$= \left. \frac{t^3}{3} \right|_0^1 + \left. \left(4t - 4\frac{t^2}{2} + \frac{t^3}{3} \right) \right|_1^2 = \frac{1}{3} + \frac{1}{3} = \frac{2}{3} \quad (15)$$

Αν υπολογίσετε την ισχύ του P_x , αυτή θα προκύψει μηδενική.

(β) Είναι

$$E_x = \int_{-\infty}^{+\infty} x^2(t) dt = \int_{-1}^1 25 \cos^2(\pi t) dt = 25 \int_{-1}^1 \left(\frac{1}{4} e^{j2\pi t} + \frac{1}{2} + \frac{1}{4} e^{-j2\pi t} \right) dt \quad (16)$$

$$= 25 \int_{-1}^1 \left(\frac{1}{2} + \frac{1}{2} \cos(2\pi t) \right) dt = 25 \left(\frac{1}{2} t + \frac{1}{4\pi} \sin(2\pi t) \right) \Big|_{-1}^1 \quad (17)$$

$$= \frac{25}{2} (1+1) + \frac{1}{4\pi} 0 = 25 \quad (18)$$

Αν υπολογίσετε την ισχύ του, θα τη βρείτε μηδενική.

(γ) Ας υπολογίσουμε την ισχύ ενός γενικού ημιτονοειδούς σήματος.

$$P_x = \lim_{T \rightarrow \infty} \frac{1}{2T} \int_{-T}^T A^2 \cos^2(2\pi f_0 t + \theta) dt = \lim_{T \rightarrow \infty} \frac{A^2}{4T} \int_{-T}^T [1 + \cos(4\pi f_0 t + 2\theta)] dt \quad (19)$$

$$= \lim_{T \rightarrow \infty} \frac{A^2}{4T} \int_{-T}^T dt + \lim_{T \rightarrow \infty} \frac{A^2}{4T} \int_{-T}^T \cos(4\pi f_0 t + 2\theta) dt \quad (20)$$

Ο πρώτος όρος είναι ίσος με $A^2/2$. Επίσης, ο δεύτερος όρος μπορεί ναδειχθεί εύκολα ότι είναι μηδέν. Άρα

$$P_x = \frac{A^2}{2} \quad (21)$$

Μπορεί κανείς να δείξει ότι για ένα άθροισμα N ημιτονοειδών διαφορετικών συχνοτήτων, θα έχουμε

$$P_x = \sum_{k=1}^N \frac{A_k^2}{2} \quad (22)$$

Οπότε στο ζητούμενο της άσκησης, είναι

$$P_x = \frac{5^2}{2} + \frac{1^2}{2} = \frac{25}{2} + \frac{1}{2} = 13 \quad (23)$$

Φυσικά μια λιγότερο γενική λύση είναι επίσης σωστή. Αν υπολογίσετε την ενέργειά του, θα τη βρείτε άπειρη.

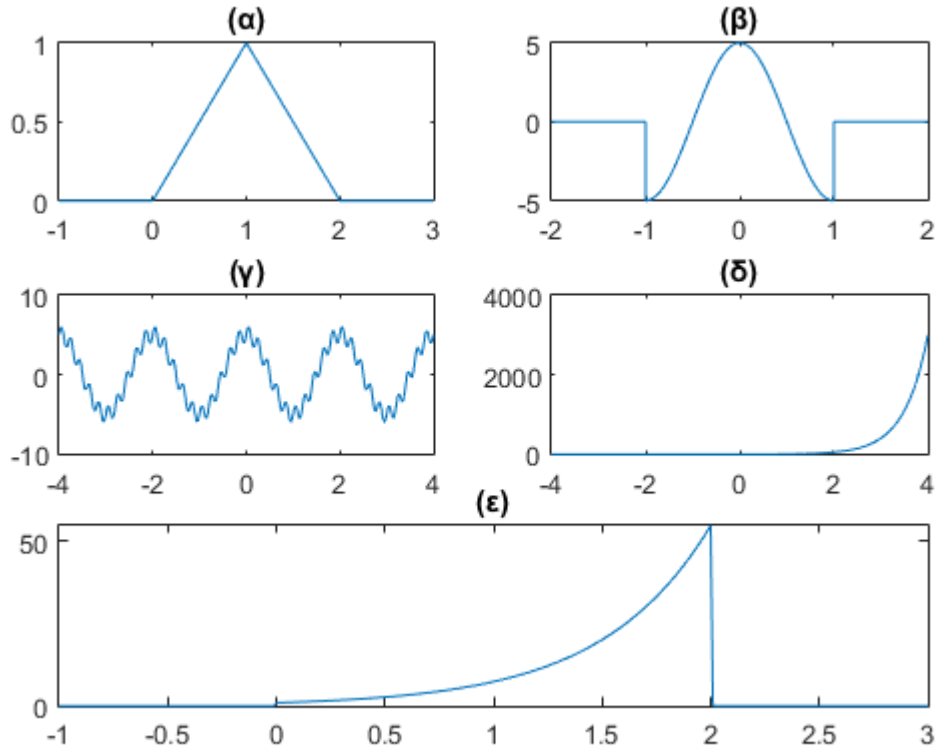
(δ) Στο σήμα $x(t) = e^{2t}$, $-\infty < t < +\infty$, τόσο η ενέργεια όσο και η ισχύς του δεν ορίζονται (άπειρες και οι δυο).

(ε) Ας υπολογίσουμε την ενέργεια του $x(t) = e^{2t}$, $t \in [0, 2]$. Είναι

$$E_x = \int_{-\infty}^{+\infty} x^2(t) dt = \int_0^2 e^{4t} dt = \left. \frac{1}{4} e^{4t} \right|_0^2 = \frac{1}{4} (e^8 - 1) \quad (24)$$

Αν υπολογίσετε την ισχύ του, θα τη βρείτε μηδενική.

Οι γραφικές παραστάσεις φαίνονται στο Σχήμα 1.

Σχήμα 1: Σχήματα Άσκησης 2.

[*] Άσκηση 3 - Μετασχηματισμοί Σημάτων

Για κάθε περίπτωση θα είναι

- (α) Το σήμα $x(t - 3)$ αποτελεί μια χρονική μετατόπιση του αρχικού σήματος κατά $t_0 = 3$ δεξιά. Άρα το σήμα είναι σίγουρα μηδενικό για $1 \leq t \leq 7$.
- (β) Το σήμα $x(t + 4)$ αποτελεί μια χρονική μετατόπιση του αρχικού σήματος κατά $t_0 = 4$ αριστερά. Άρα το σήμα είναι σίγουρα μηδενικό για $-6 \leq t \leq 0$.
- (γ) Το σήμα $x(-t)$ αποτελεί μια ανάκλαση του αρχικού σήματος ως προς τον κατακόρυφο άξονα. Άρα το σήμα έχει σίγουρα μηδενικές τιμές για $-4 \leq t \leq 2$.
- (δ) Το σήμα $x(-t + 2)$ αποτελεί μια ανάκλαση του αρχικού σήματος ως προς τον κατακόρυφο άξονα και στη συνέχεια μια ολίσθηση προς τα δεξιά - λόγω της αντιστροφής του άξονα του χρόνου. Άρα το σήμα έχει σίγουρα μηδενικές τιμές για $-2 \leq t \leq 4$.
- (ε) Το σήμα $x(-t - 2)$ αποτελεί μια ανάκλαση του αρχικού σήματος ως προς τον κατακόρυφο άξονα και στη συνέχεια μια ολίσθηση προς τα αριστερά - λόγω της αντιστροφής του άξονα του χρόνου. Άρα το σήμα έχει σίγουρα μηδενικές τιμές για $-6 \leq t \leq 0$.
- (ς) Το σήμα $x(3t)$ αποτελεί μια χρονική στάθμιση (συμπίεση) του αρχικού σήματος, κατά παράγοντα $a = 3$. Άρα το σήμα έχει σίγουρα μηδενικές τιμές για $-2/3 \leq t \leq 4/3$.
- (ζ) Το σήμα $x(t/2)$ αποτελεί μια χρονική στάθμιση (διαστολή) του αρχικού σήματος, κατά παράγοντα $a = 1/2$. Άρα το σήμα έχει σίγουρα μηδενικές τιμές για $-4 \leq t \leq 8$.

Τα παραπάνω μπορείτε να τα βρείτε με τον ορισμό που σας δίνεται, αντικαθιστώντας το t με τους αντίστοιχους μετασχηματισμούς. Όμως συνιστάται να μάθετε τους κανόνες που προκύπτουν από τους μετασχηματισμούς της χρονικής μεταβλητής.

Άσκηση 4 - Διαφορικές Εξισώσεις ως Συστήματα

(α) Το χαρακτηριστικό πολυώνυμο είναι

$$\lambda^2 + 11\lambda + 18 \quad (25)$$

και οι χαρακτηριστικές του ρίζες είναι οι

$$\lambda_1 = -2, \quad \lambda_2 = -9 \quad (26)$$

Άρα η απόκριση μηδενικής κατάστασης είναι

$$y_{zi}(t) = c_1 e^{-2t} + c_2 e^{-9t}, \quad t > 0 \quad (27)$$

Από τις αρχικές συνθήκες έχουμε

$$y(0^-) = 1 = c_1 + c_2 \quad (28)$$

$$y'(0^-) = -1 = -2c_1 - 9c_2 \quad (29)$$

και λύνοντας το σύστημα έχουμε $c_1 = 8/7$ και $c_2 = -1/7$. Οπότε

$$y_{zi}(t) = \frac{8}{7} e^{-2t} - \frac{1}{7} e^{-9t}, \quad t > 0 = \left[\frac{8}{7} e^{-2t} - \frac{1}{7} e^{-9t} \right] u(t) \quad (30)$$

(β) Θεωρούμε το απλούστερο σύστημα

$$\frac{d^2}{dt^2} y(t) + 11 \frac{d}{dt} y(t) + 18y(t) = x(t) \quad (31)$$

με κρουστική απόκριση $h_o(t)$. Οι νέες “αρχικές συνθήκες” που γεννά η συνάρτηση Δέλτα όταν εμφανίζεται στην είσοδο του συστήματος είναι οι

$$h_o(0^-) = 0 \quad (32)$$

$$h'_o(0^-) = 1/a_N = 1 \quad (33)$$

Ξανά, οι χαρακτηριστικές του ρίζες είναι οι

$$\lambda_1 = -2, \quad \lambda_2 = -9 \quad (34)$$

Η κρουστική απόκριση θα είναι

$$h_o(t) = c_1 e^{-2t} + c_2 e^{-9t}, \quad t > 0 \quad (35)$$

Από τις “αρχικές συνθήκες” έχουμε

$$h_o(0^-) = 0 = c_1 + c_2 \quad (36)$$

$$h'_o(0^-) = 1 = -2c_1 - 9c_2 \quad (37)$$

και λύνοντας το σύστημα έχουμε $c_1 = 1/7$ και $c_2 = -1/7$. Οπότε

$$h_o(t) = \frac{1}{7} e^{-2t} - \frac{1}{7} e^{-9t}, \quad t > 0 = \left[\frac{1}{7} e^{-2t} - \frac{1}{7} e^{-9t} \right] u(t) \quad (38)$$

Η κρουστική απόκριση του δοσμένου συστήματος θα είναι

$$h(t) = \frac{d}{dt} h_o(t) + 2h_o(t) \quad (39)$$

$$= \left[\frac{1}{7} e^{-2t} - \frac{1}{7} e^{-9t} \right]' u(t) + \left[\frac{1}{7} e^{-2t} - \frac{1}{7} e^{-9t} \right] u'(t) + 2 \left[\frac{1}{7} e^{-2t} - \frac{1}{7} e^{-9t} \right] u(t) \quad (40)$$

$$= \frac{9}{7} e^{-9t} u(t) - \frac{2}{7} e^{-9t} u(t) = e^{-9t} u(t) \quad (41)$$

(γ') Η απόκριση μηδενικής κατάστασης δίνεται ως

$$y_{zs}(t) = x(t) * h(t) = \int_{-\infty}^{+\infty} x(\tau)h(t - \tau)d\tau = \int_{-\infty}^{+\infty} e^{a\tau} e^{-9(t-\tau)}d\tau \quad (42)$$

$$= e^{-9t} \int_{-\infty}^{+\infty} e^{a\tau} e^{9\tau} u(\tau)u(t - \tau)d\tau = e^{-9t} \int_0^t e^{(a+9)\tau} d\tau \quad (43)$$

$$= \frac{1}{a+9}(e^{at} - e^{-9t}) \quad (44)$$

για $t > 0$, δηλ.

$$y_{zs}(t) = \frac{1}{a+9}(e^{at} - e^{-9t})u(t) \quad (45)$$

(δ) Το σύστημα είναι ευσταθές γιατί οι χαρακτηριστικές του ρίζες είναι όλες αρνητικές. Το σύστημα είναι αιτιατό, γιατί για την κρουστική του απόκριση ισχύει ότι $h(t) = 0, t < 0$.

Άσκηση 5 - Συνέλιξη

(i) Είναι

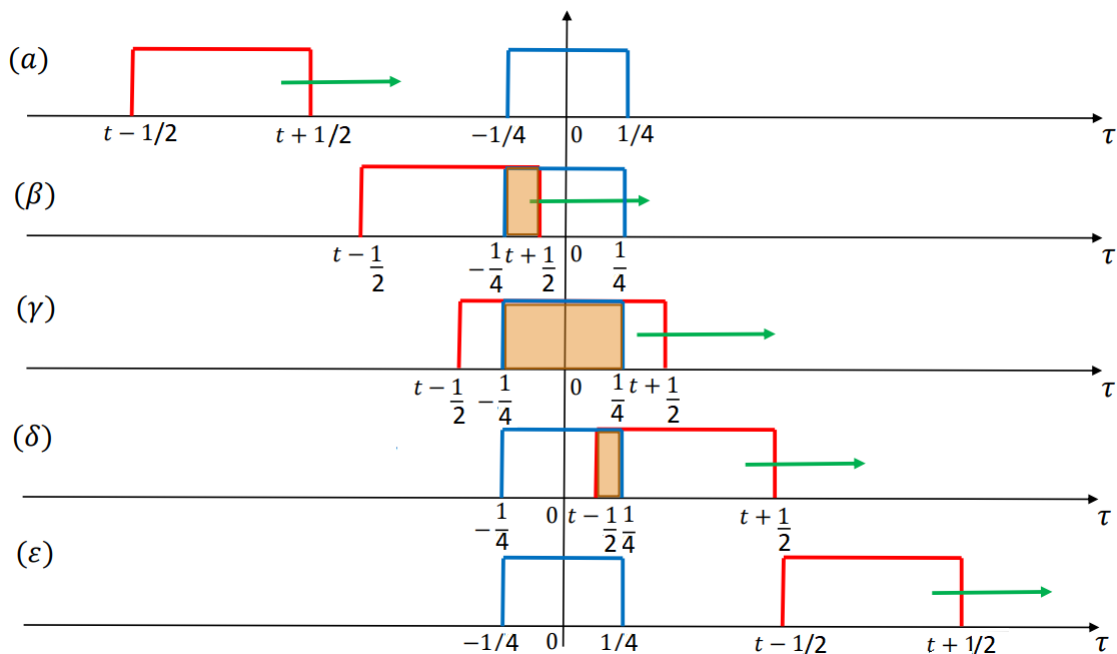
$$c_{xy}(t) = x(t) * y(t) = \int_{-\infty}^{+\infty} x(\tau)y(t - \tau)d\tau = - \int_{-\infty}^{+\infty} e^{-\tau}u(\tau - 1)u(t - \tau)d\tau \quad (46)$$

$$= - \int_1^t e^{-\tau}d\tau = -(-e^{-\tau})\Big|_1^t = (e^{-t} - e^{-1}) \quad (47)$$

για $1 < \tau < t \iff t > 1$, άρα

$$c_{xy}(t) = (e^{-t} - e^{-1})u(t - 1) \quad (48)$$

(ii) Διακρίνουμε τις περιπτώσεις στο Σχήμα 2.

Σχήμα 2: Περιπτώσεις Άσκησης 5β.

(α) Είναι $c_{xy}(t) = 0$, για $t + 1/2 < -1/4 \iff t < -3/4$.

(β) Είναι

$$c_{xy}(t) = \int_{-1/4}^{t+1/2} 2d\tau = 2\tau \Big|_{-1/4}^{t+1/2} = 2(t + 3/4) \quad (49)$$

για $t + 1/2 > -1/4$ και $t + 1/2 < 1/4$, δηλ. $-3/4 < t < -1/4$.

(γ) Είναι

$$c_{xy}(t) = \int_{-1/4}^{1/4} 2\tau = 2\tau \Big|_{-1/4}^{1/4} = 1 \quad (50)$$

για $t - 1/2 < -1/4$ και $t + 1/2 > 1/4$, δηλ. $-1/4 < t < 1/4$.

(δ) Είναι

$$c_{xy}(t) = \int_{t-1/2}^{1/4} 2d\tau = 2\tau \Big|_{t-1/2}^{1/4} = \frac{3}{2} - 2t \quad (51)$$

για $t - 1/2 < 1/4$ και $t - 1/2 > -1/4$, δηλ. $1/4 < t < 3/4$.(ε) Είναι $c_{xy}(t) = 0$, για $t > 3/4$. Άρα συνολικά

$$c(t) = \begin{cases} 0, & t < -3/4 \\ 2t + \frac{3}{2}, & -3/4 < t < -1/4 \\ 1, & -1/4 < t < 1/4 \\ \frac{3}{2} - 2t, & 1/4 < t < 3/4 \\ 0, & t > 3/4 \end{cases} \quad (52)$$

Άσκηση 6 - Ραδιοφωνία AM

(α) Προβληματίζει το γεγονός ότι

$$\lambda = \frac{c}{f} = \frac{3 \times 10^8}{440} \approx 682.000 \text{ m} \quad (53)$$

οπότε το μέγεθος της κεραίας πρέπει να είναι ανάλογο αυτής της πολύ μεγάλης ποσότητας. Προφανώς είναι ένα μέγεθος ανέφικτο στην πράξη.

(β) Το νέο μήκος της κεραίας πρέπει να είναι ανάλογο της ποσότητας

$$\lambda = \frac{c}{f} = \frac{3 \times 10^8}{10000} \approx 30.000 \text{ m} \quad (54)$$

Άρα για αυτή τη συχνότητα, το μέγεθος της κεραίας μειώνεται σημαντικά αλλά πάλι είναι ανέφικτη η κατασκευή της. Παρατηρούμε ότι το μήκος της κεραίας μειώνεται όσο αυξάνεται η συχνότητα.

(γ) Το σήμα που στέλνεται είναι

$$x(t) = [2 + m(t)]c(t) \quad (55)$$

i. Για το $m(t)$ έχουμε

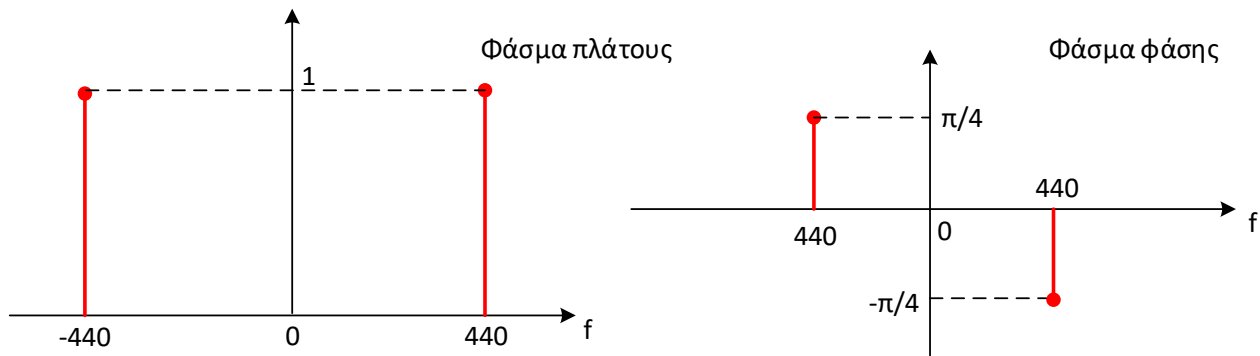
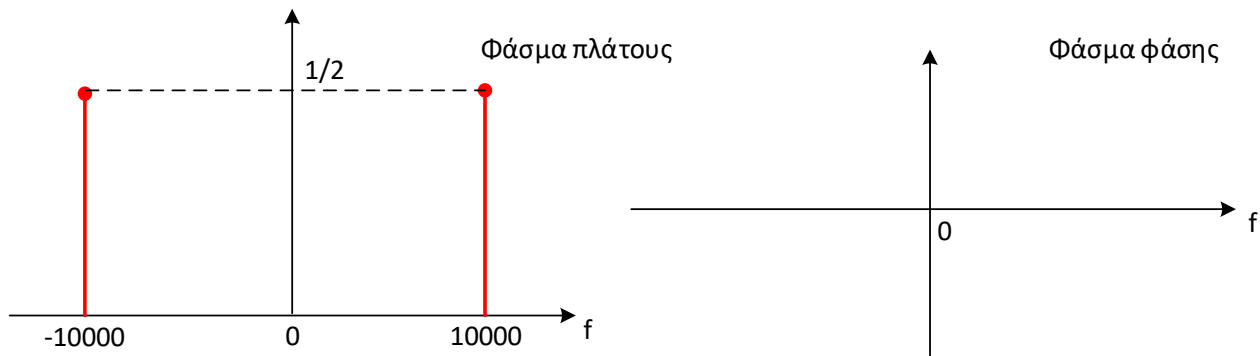
$$m(t) = 2 \cos(2\pi 440t - \frac{\pi}{4}) = e^{-j\pi/4} e^{j2\pi 440t} + e^{j\pi/4} e^{-j2\pi 440t} \quad (56)$$

και τα φάσματα φαίνονται στο Σχήμα 3.

ii. Για το $c(t)$ έχουμε

$$c(t) = \cos(2\pi 10000t) = \frac{1}{2} e^{j2\pi 10000t} + \frac{1}{2} e^{-j2\pi 10000t} \quad (57)$$

και τα φάσματα φαίνονται στο Σχήμα 4.

Σχήμα 3: Φάσματα σήματος $m(t)$.Σχήμα 4: Φάσματα σήματος $c(t)$.

iii. Είναι

$$x(t) = [2 + m(t)]c(t) = 2c(t) + m(t)c(t) \quad (58)$$

$$= 2 \cos(2\pi 10000t) + 2 \cos(2\pi 440t - \pi/4) \cos(2\pi 10000t) \quad (59)$$

$$= 2 \cos(2\pi 10000t) + \cos(2\pi 9560t + \pi/4) + \cos(2\pi 10440t - \pi/4) \quad (60)$$

$$= \cos(2\pi 9560t + \pi/4) + 2 \cos(2\pi 10000t) + \cos(2\pi 10440t - \pi/4) \quad (61)$$

από γνωστή τριγωνομετρία (ή σχέσεις του Euler).

iv. Από το προηγούμενο ερώτημα

$$x(t) = \cos(2\pi 9560t + \pi/4) + 2 \cos(2\pi 10000t) + \cos(2\pi 10440t - \pi/4) \quad (62)$$

$$= \frac{1}{2} e^{j\pi/4} e^{j2\pi 9560t} + \frac{1}{2} e^{-j\pi/4} e^{-j2\pi 9560t} + e^{j2\pi 10000t} + e^{-j2\pi 10000t} + \frac{1}{2} e^{-j\pi/4} e^{j2\pi 10440t} + \frac{1}{2} e^{j\pi/4} e^{-j2\pi 10000t} \quad (63)$$

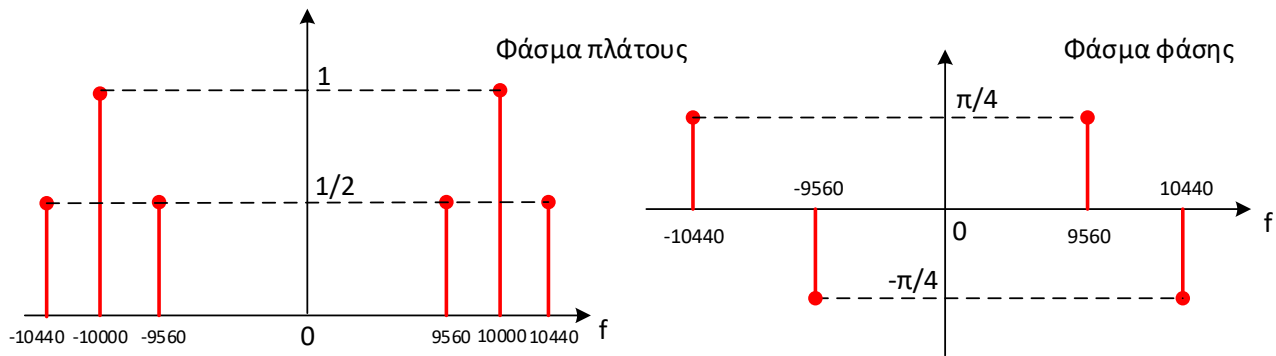
Από το Σχήμα 5, το φάσμα του $x(t)$ περιέχει πληροφορία στις συχνότητες 9560, 10000, 10440 Hz. Με άλλα λόγια, το φάσμα του σήματος πληροφορίας $m(t)$ έχει μεταφερθεί γύρω από τη συχνότητα 10000 Hz του φέροντος σήματος $c(t)$! Έτσι, το σήμα $x(t)$ έχει υψηλότερες συχνότητες από το σήμα πληροφορίας, κοντά στη συχνότητα του φέροντος - μάλιστα, αν η συχνότητα του φέροντος είναι αρκετά μεγάλη (της τάξης των MHz), τότε η κατασκευή της κεραίας είναι εφικτή, εφόσον οι συχνότητες του σήματος πληροφορίας θα μεταφερθούν γύρω από αυτή!

v. Έχουμε

$$r(t) = x(t)d(t) = (2 + m(t))c(t)d(t) \quad (64)$$

$$= 2c(t)d(t) + m(t)c(t)d(t) \quad (65)$$

$$= 4 \cos^2(2\pi 10000t) + 4 \cos(2\pi 440t - \pi/4) \cos^2(2\pi 10000t) \quad (66)$$

Σχήμα 5: Φάσματα σήματος $x(t)$.

I. Έχουμε

$$r(t) = 4 \cos^2(2\pi 10000t) + 4 \cos(2\pi 440t - \pi/4) \cos^2(2\pi 10000t) \quad (67)$$

$$= 2 + 2 \cos(2\pi 20000t) + 4 \cos(2\pi 440t - \pi/4) \left(\frac{1}{2} + \frac{1}{2} \cos(2\pi 20000t) \right) \quad (68)$$

$$= 2 + 2 \cos(2\pi 20000t) + 2 \cos(2\pi 440t - \pi/4) + 2 \cos(2\pi 440t - \pi/4) \cos(2\pi 20000t) \quad (69)$$

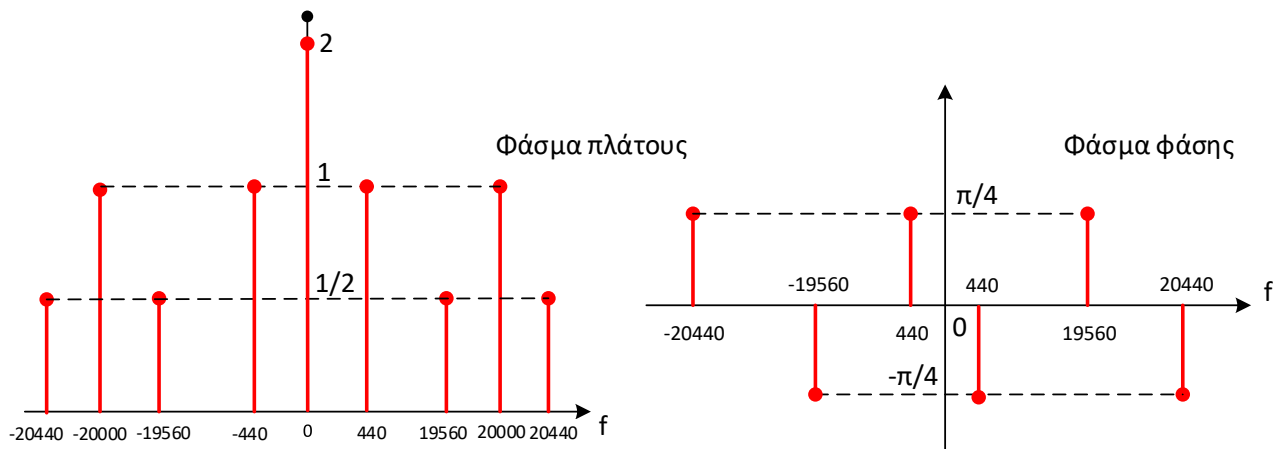
$$= 2 + 2 \cos(2\pi 20000t) + 2 \cos(2\pi 440t - \pi/4) + \cos(2\pi 19560t + \pi/4) + \cos(2\pi 20440t - \pi/4) \quad (70)$$

II. Από το προηγούμενο ερώτημα έχουμε

$$r(t) = 2 + 2 \cos(2\pi 20000t) + 2 \cos(2\pi 440t - \pi/4) + \cos(2\pi 19560t + \pi/4) + \cos(2\pi 19440t - \pi/4) \quad (71)$$

$$= 2 + e^{j2\pi 20000t} + e^{-j2\pi 20000t} + e^{-j\pi/4} e^{j2\pi 440t} + e^{j\pi/4} e^{-j2\pi 440t} + \frac{1}{2} e^{j\pi/4} e^{j2\pi 19560t} + \frac{1}{2} e^{-j\pi/4} e^{-j2\pi 19560t} + \frac{1}{2} e^{-j\pi/4} e^{j2\pi 20440t} + \frac{1}{2} e^{j\pi/4} e^{-j2\pi 20440t} \quad (72)$$

Δείτε το Σχήμα 6. Προσέξτε ότι το σήμα πληροφορίας έχει επανέλθει στις “φυσιολογικές” του

Σχήμα 6: Φάσματα σήματος $r(t)$.

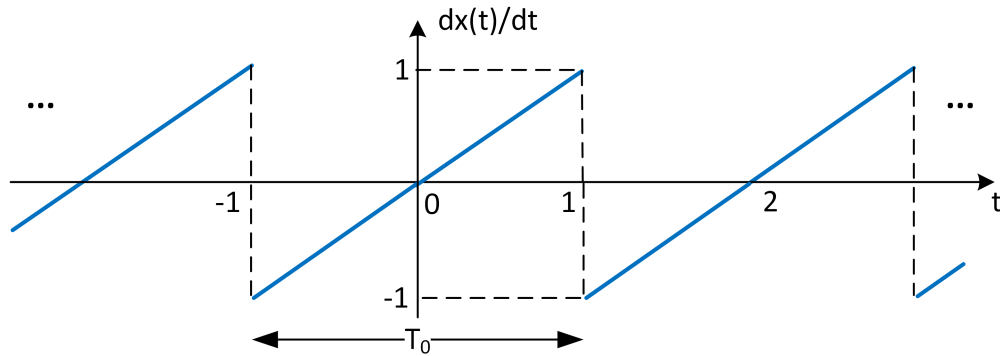
συχνότητες. Έτσι μπορούμε ξανά να το ακούσουμε.

III. Στη ζώνη $[-440, 440]$ υπάρχει επιπλέον πληροφορία, και συγκεκριμένα στη συχνότητα $f = 0$ ¹

¹Στην πράξη, αυτό δεν αποτελεί ιδιαίτερο πρόβλημα.

Άσκηση 7 - Σειρά Fourier

(α) Η παράγωγος του σήματος $x(t)$ φαίνεται στο Σχήμα 7. Αυτό το σήμα είναι γνωστό σήμα από τις διαλέξεις

Σχήμα 7: Παράγωγος σήματος άσκησης 2.

και έχει συντελεστές Fourier

$$X_k^d = \frac{1}{\pi k} (-1)^k e^{j\pi/2} \quad (73)$$

Οι συντελεστές του αρχικού σήματος δίνονται από την ιδιότητα της ολοκλήρωσης, και είναι

$$X_k = \frac{1}{j2\pi k f_0} X_k^d = \frac{1}{j2\pi k f_0} \frac{1}{\pi k} (-1)^k e^{j\pi/2} \quad (74)$$

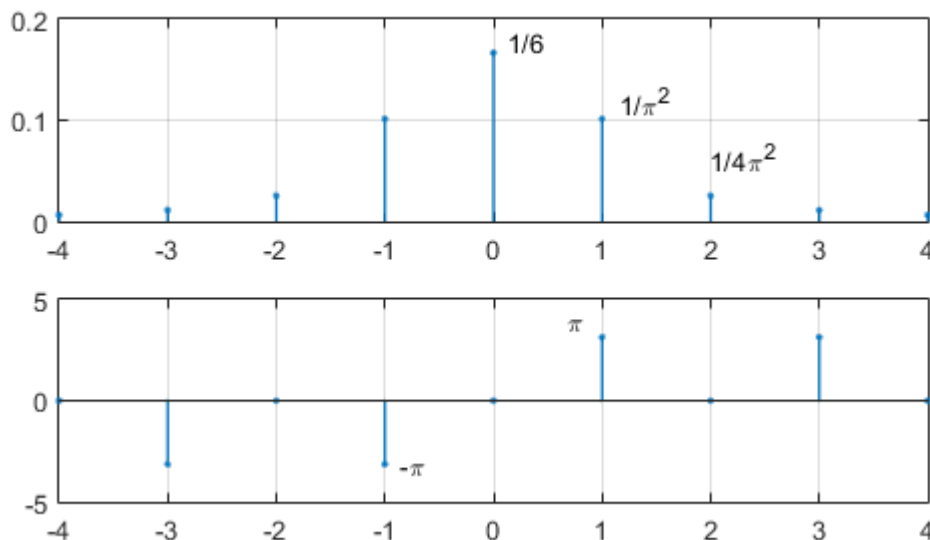
$$= \frac{1}{j2\pi k \frac{1}{2}} \frac{1}{\pi k} (-1)^k e^{j\pi/2} = \frac{1}{j\pi^2 k^2} (-1)^k e^{j\pi/2} \quad (75)$$

$$= e^{-j\pi/2} \frac{1}{\pi^2 k^2} (-1)^k e^{j\pi/2} = \frac{1}{\pi^2 k^2} (-1)^k \quad (76)$$

κι επίσης

$$X_0 = \frac{1}{T_0} \int_{T_0} x(t) dt = \frac{1}{2} \int_{-1}^1 \frac{t^2}{2} dt = \left. \frac{1}{4} \frac{t^3}{3} \right|_{-1}^1 = \frac{1}{4} \frac{2}{3} = \frac{1}{6} \quad (77)$$

(β) Τα φάσματα φαίνονται στο Σχήμα 8.

Σχήμα 8: Φάσματα άσκησης 2.

Άσκηση 8 - Σειρές Fourier - Ιδιότητες I

Αφού το σήμα είναι πραγματικό και έχει συντελεστές X_k μόνο για $|k| \leq 1$, θα είναι της μορφής

$$x(t) = X_1^* e^{-j2\pi\frac{1}{2}t} + X_0 + X_1 e^{j2\pi\frac{1}{2}t} \quad (78)$$

Επιπλέον, αφού είναι περιττό, τότε οι συντελεστές X_k θα είναι καθαρά φανταστικοί αριθμοί και περιττοί, δηλ.

$$X_k = -X_{-k} \quad (79)$$

όπως επίσης και $X_0 = 0$. Από τη σχέση του ολοκληρώματος - που αποτελεί το θεώρημα του Parseval - θα έχουμε

$$\frac{1}{2} \int_0^2 |x(t)|^2 dt = 1 \iff \sum_{k=-1}^1 |X_k|^2 = 1 \iff 2|X_1|^2 + |X_0|^2 = 1 \quad (80)$$

$$\iff 2|X_1|^2 = 1 \quad (81)$$

$$\iff |X_1| = \frac{1}{\sqrt{2}} \quad (82)$$

$$\iff X_1 = \pm j \frac{1}{\sqrt{2}} \quad (83)$$

$$(84)$$

Έτσι, αν $X_1 = j \frac{1}{\sqrt{2}}$, τότε $-X_{-1} = X_1 = j \frac{1}{\sqrt{2}}$, και αν $X_1 = -j \frac{1}{\sqrt{2}}$, τότε $-X_{-1} = X_1 = -j \frac{1}{\sqrt{2}}$. Τα δυο σήματα που ικανοποιούν τα παραπάνω είναι τα

$$x_1(t) = \frac{1}{j\sqrt{2}} e^{j\pi t} - \frac{1}{j\sqrt{2}} e^{-j\pi t} = \sqrt{2} \sin(\pi t) \quad (85)$$

$$x_2(t) = -\frac{1}{j\sqrt{2}} e^{j\pi t} + \frac{1}{j\sqrt{2}} e^{-j\pi t} = -\sqrt{2} \sin(\pi t) \quad (86)$$

Άσκηση 9 - Σειρές Fourier - Ιδιότητες II

Για να είναι πραγματικό, θα πρέπει $X_k = X_{-k}^*$, οπότε

$$X_{-k}^* = \begin{cases} 2, & k = 0 \\ \left(j\left(\frac{1}{2}\right)^{|-k|}\right)^*, & k \neq 0 \end{cases} = \begin{cases} 2, & k = 0 \\ -j\left(\frac{1}{2}\right)^{|k|}, & k \neq 0 \end{cases} \neq X_k \quad (87)$$

και άρα δεν είναι πραγματικό.